

РЕШЕНИЕ

№ 12064

гр. София, 16.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 22.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **1685** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е след изпращане на делото по подсъдност с определение № 298/12.02.2024 г. по адм. дело № 100/2024 г. на Административен съд – Враца по жалба от Е. Г. Б. срещу отказ за издаване на удостоверение за наследници на М. Т. Н., обективиран в писмо с изх. № 9100-22/1/17.01.2024 г. на кмета на [община]. С жалбата се твърди, че обжалваният отказ е незаконосъобразен като постановен в нарушение на материалноправните разпоредби и административнопроизводствените правила. Иска се отмяната му.

Ответникът – кметът на [община] в представено по делото писмено становище оспорва жалбата като неоснователна. Моли съда да я отхвърли, както и да му присъди юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не взема участие по делото.

Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав, намира жалбата като подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес, срещу подлежащ на обжалване административен акт и в законоустановения преклузивен срок за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е и основателна.

От данните по делото се установява следното:

Със заявление с вх. № 9100-22 от 05.01.2024 г. жалбоподателят е поискал от кмета на [община] да му издаде удостоверение за наследници на М. Т. Н., родена на 26.01.1869

г., починала на 27.11.1946 г., съгласно приложен към заявлението акт за смърт № 349/1946 г., съставен в [община]. Със заявлението са представени и други документи, обосноваващи правния интерес на Е. Г. Б. да поиска издаване на удостоверение за наследници на М. Т. Н.. Видно от тези документи, Е. Б. е вписан като наследник на Д. А. Ц. (починал през 1996 г.) - син на М. Н.

С писмо с изх. № 9100-22/1/17.01.2024 г. на кмета на [община] жалбоподателят е уведомен, че удостоверение за наследници на М. Т. Н. не може да бъде издадено, тъй като видно от акт за смърт № 349/1946 г., същата е била омъжена за лице с неустановена самоличност. Поради невъзможността да се установи самоличността на съпруга ѝ, който се явявал неин наследник заедно с братята и сестрите ѝ, липсвали сведенията, необходими за съставянето на официален свидетелстващ документ, съдържащ данните по чл.25 от Закона за гражданската регистрация (ЗГР). В писмото е записано също, че постановеният отказ не препятства възможността за подаване на ново заявление за издаване на удостоверение за наследници, към което да бъдат ангажирани допълнителни доказателства, подпомагащи събиране на относимите данни от наличните регистри за гражданско състояние.

При тези данни съдът намира от правна страна следното:

Оспореното писмо представлява индивидуален административен акт, доколкото с него е постановен отказ за извършване на административна услуга – издаване на удостоверение за наследници. По своята правна същност удостоверението за наследници представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.3 от АПК, а издаването му – административна услуга по смисъла на §1, т.2 от ДР на Закона за администрацията.

Съгласно §8 от ПЗР на АПК, уредените в кодекса производства за издаване на индивидуални административни актове и тяхното обжалване по административен и съдебен ред се прилагат и при извършването на административни услуги, както и при обжалването на отказите за извършването им, освен ако в специален закон е предвидено друго.

В случая специален закон се явява ЗГР, съгласно чл.24, ал.2 от който редът за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението, в частност за издаване на удостоверение за наследници, е регламентиран в Наредбата на МРРБ, а именно Наредба № РД-02-20-6/24.04.2012 г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението (Наредбата).

Оспореният отказ е издаден от компетентен орган, който съгласно чл.24 от ЗГР и чл.2, ал.1 във вр. с ал.5 от Наредбата е кметът на общината, района или на кметството или определени от тях длъжностни лица от общинската администрация по последен постоянен адрес на починалото лице. В случая обжалваният отказ е постановен от кмета на [община], където е последният постоянен адрес на М. Н..

При издаване на оспорения отказ обаче са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, регламентирани в чл.35 и чл.36 от АПК, съответно в чл.11, ал.2 от Наредбата.

Оспореният отказ е мотивиран единствено с това, че М. Т. Н. е била омъжена за лице с неустановена самоличност, като е посочено, че при подаване на ново заявление за извършване на административната услуга следва да бъдат ангажирани допълнителни доказателства, подпомагащи събиране на относимите данни от наличните регистри за гражданско състояние.

По този начин административният орган не е изпълнил задължението си по чл.35 от

АПК да издаде административен акт след като изясни фактите и обстоятелствата от значение за случая и след като обсъди обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации. Освен това не е изпълнено и вмененото на органа с чл.36, ал.1 от АПК задължение за служебно събиране на доказателства. Административният орган не е проявил дължимата активност да извърши проверка във всички регистри по ЗГР, а се е задоволил единствено да посочи, че в акта за смърт на лицето, за което е поискано издаване на удостоверение за наследници е вписано обстоятелството, че същото е било в брак с лице с неустановена самоличност. За кмета на съответната община съществува възможността, представляваща обаче и негов ангажимент да изясни всички обстоятелствата по случая като извърши проверка във всички регистри по ЗГР, до които същият има достъп. Съгласно чл.11, ал.2 от Наредбата, за определяне на наследниците по закон длъжностното лице прави пълна проверка в регистъра на населението, а когато е необходимо, и в регистрите на актовете за гражданско състояние. Това задължение произтича и от разпоредбата на чл.13а от АПК, съгласно която административните органи прилагат комплексно административно обслужване при предоставянето на административни услуги.

Като вместо направи необходимите проверки за изясняване на случая, административният орган е прехвърлил на заявителя собственото си задължение за събиране на доказателства за изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая. С това органът е допуснал съществено нарушение на административнопроизводствените правила, което е повлияло върху изхода на производството, тъй като ако това нарушение не е било допуснато е било възможно да се стигне до различен резултат по заявената административна услуга с оглед данните, открити в регистрите на актовете по гражданско състояние.

По изложените съображения постановеният отказ за извършване на административна услуга се явява незаконосъобразен, с оглед на което следва да бъде отменен, а предвид невъзможността съдът да реши спора по същество – преписката - изпратена на административния орган за произнасяне по подаденото от жалбоподателя заявление с вх. № 9100-22 от 05.01.2024 г. при съобразяване на дадените с мотивите на настоящото съдебно решение указания по прилагане на закона.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, предл. второ от АПК и чл.173, ал.2 от АПК, Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Е. Г. Б. отказ за издаване на удостоверение за наследници на М. Т. Н., обективиран в писмо с изх. № 9100-22/1/17.01.2024 г. на кмета на [община].

ИЗПРАЩА преписката на кмета на [община] за ново произнасяне по заявление с вх. № 9100-22 от 05.01.2024 г. при съобразяване на дадените в мотивите на настоящото решение указания по прилагане на закона.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

Съдия: